

พระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๕๒

พระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙

ประมวลกฎหมายที่ดิน

ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์

กฎกระทรวงฉบับที่ ๔๕ (พ.ศ. ๒๕๓๗) ออกตามความในพระราชบัญญัติให้ใช้ประมวลกฎหมายที่ดิน พ.ศ. ๒๕๓๗

คดีที่ผู้ฟ้องคดีและผู้ร้องสอดเป็นเอกชนยื่นฟ้อง ผู้ใหญ่บ้าน บ้านสำโรงกลาง หมู่ที่ ๒ ตำบลผไทราญร์ ที่ ๑ กับพวกรวม ๖ คน ผู้ถูกฟ้องคดี ซึ่งเป็นหน่วยงานทางปกครองและเจ้าหน้าที่ของรัฐ ว่าผู้ถูกฟ้องคดีทั้งหกร่วมกันออกหนังสือสำคัญสำหรับที่หลวง เลขที่ บร ๑๓๓๐ ทับซ้อนที่ดิน ที่ผู้ฟ้องคดีและผู้ร้องสอดครอบครองทำประโยชน์โดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย ขอให้เพิกถอนหนังสือสำคัญสำหรับที่หลวง เลขที่ บร ๑๓๓๐ ในส่วนที่ทับซ้อนที่ดินของผู้ฟ้องคดีและผู้ร้องสอด ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งหกให้การทำนองเดียวกันว่า ที่ดินดังกล่าวเป็นที่สาธารณประโยชน์ (หนองใหญ่) ประเภทพลเมืองใช้ร่วมกัน มีหนังสือสำคัญสำหรับที่หลวงแสดงแนวเขต การออกหนังสือสำคัญสำหรับที่หลวงดังกล่าวเป็นไปโดยชอบด้วยกฎหมาย เห็นว่า เหตุแห่งการฟ้องคดีนี้สืบเนื่องมาจากการที่ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งหกร่วมกันออกหนังสือสำคัญสำหรับที่หลวง เลขที่ บร ๑๓๓๐ ทับที่ดินของผู้ฟ้องคดีและผู้ร้องสอด อันเป็นกรณีโต้แย้งเกี่ยวกับสิทธิในที่ดิน ทั้งความมุ่งหมายของผู้ฟ้องคดีและผู้ร้องสอดในการใช้สิทธิทางศาลก็เพื่อให้ศาลมีคำพิพากษารับรองคุ้มครองสิทธิในที่ดินของผู้ฟ้องคดีและผู้ร้องสอดตามที่กล่าวอ้างว่าตนมีสิทธิครอบครองเป็นสำคัญ การที่ศาลจะมีคำพิพากษาหรือคำสั่งตามคำขอของผู้ฟ้องคดีและผู้ร้องสอดได้นั้น ศาลจำเป็นต้องพิจารณาให้ได้ความเสียก่อนว่า ที่ดินพิพาทผู้ฟ้องคดีและผู้ร้องสอดมีสิทธิครอบครองหรือเป็นที่สาธารณประโยชน์ แล้วจึงจะพิจารณาประเด็นอื่นได้ต่อไป คดีนี้จึงเป็นคดีพิพาทเกี่ยวกับสิทธิในที่ดิน อันอยู่ในอำนาจพิจารณาพิพากษาของศาลยุติธรรม